

Grad, som den er til Byrde for Skibsfarten. Smidlertid vil dette Lovforslag sikkert komme i Udvalg, og der vil da blive Leilighed til at overveie, om der ikke som sagt, i det Hele taget kunde finde en Moderation Sted med Hensyn til Konsulatsafgiften, og om man ikke kunde komme ind paa en Ordning der tilfredsstiller de Krav, som Staten har, ligesom ogsaa det Forhold, hvori vor Skibsfart staar til Konsulerne. Jeg skal saaledes meget anbefale, at Lovforslaget fremmes, og at det saa i et Udvalg nærmere overveies, hvilke Fordele man ved dette Lovforslag kan staafe den danske Skibsfart.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Behn): Jeg kan ikke Andet end anerkjende den Smødefommenhed, der er viist mod det foreliggende Lovforslag og den Velvillie, som det har mødt her i Salen. Jeg maa imidlertid beklage, at jeg ogsaa har mærket, at der finder adskillige Uoverensstemmelser Sted mellem Nogle af de Herrer's Opfattelse og min. Det første Punkt jeg skal tillade mig at berøre, er Størrelsen af den foreslaaede Nedsættelse. Man har der klaget over, at den ikke var tilstrækkelig stor, og man har sagt, at det ikke var nogen heldig Bøi at gaa paa dette Omraade at sammenligne vore Forhold med Forholdene i Sverrig og Norge. Jeg vil da sige, at naar jeg har foreslaaet at bringe vore Konsulatsgebyrer i Niveau med de svenske og norske, har det i Hovedsagen haat sin Grund i, at det ved flere Leiligheder fra Handelsstandens Side, f. Ex. ved det store Handelsmøde, der blev afholdt her for nogle Aar siden, ligesom ogsaa af Grossererersocietetet ved flere Leiligheder, er blevet udtalt, at vi i saa Henseende stode meget tilbage for Sverrig og Norge. Naar vi paa saa mange Punkter stode paa lige Fod med Sverrig og Norge, laa det jo nær at slutte, at hvad der kunde passe for Forholdene der, maatte vi ogsaa kunne være tilfredse med. Da dette Lovforslag altsaa gaar ud paa at bestemme Konsulatsafgifterne her endogsaa lidt gunstigere end de svenske og norske, havde jeg troet, at man maatte kunne være tjent dermed, og jeg havde ogsaa troet, at man vilde anerkjende, at det var et passende Forhold, hvori Konsulatsafgifterne vare nedbragte. Ved Forslaget om at gaa ned til 2½ Ore pr. Ton, hvad der jo er foreslaaet her, vil jeg tilstaa, at man har taget Hensyn til begge Sider, paa den ene Side, hvad man maatte mene at de Skibsfarende kunde være tjent med. — Forslaget er her i Uoverensstemmelse med, hvad der gjælder i Sverrig og Norge, og de Betingelser som man kan være tjent

med der, maa vel ogsaa kunne passe for os — og paa den anden Side til, hvad Konsulerne kunde være tjente med. Jeg skal her først med et Par Ord berøre et Spørgsmaal, der er fremkommet her, nemlig hvorvidt man bør vælge, som hidtil, Kjøbmandskonsuler, eller om man skulde foretrække lønede Konsuler, eller om man endelig skulde søge, saa vidt muligt, at have danske Mænd. Jeg vil der sige, at hvad de tænkte lønede Konsuler angaar, ville de blive ganske overordentlig kostbare og vistnok overstige de Kræfter, som Finantserne tillade, dersom de skulde lønnes og udsendes paa den Maade til de fleste Lande. Derimod skal jeg gjerne indrømme, hvad der ogsaa er blevet indrømmet af den ærede Taler ved Siden af (Carstensen), at der er visse Punkter, hvor det kunde være meget heldigt, at vi havde saadanne faste sendte Konsuler, men det reducerer sig til ganske faa. Maa man altsaa opgive den Tante, at have fastlønede, sendte Konsuler, saa komme vi tilbage til at søge paa de givne Steder at finde passende Kræfter. Det er nu ganske vist, at man kan finde mange dygtige Mænd, Folk, der ere i gode Stillinger, og som ere inde i Forholdene, og de ville kunne være til stor Nytte og Gavn; de gjøre det ikke for Fordelens Skyld, men hovedsagelig for Ærens Skyld. Det er der ikke Spørgsmaal om. Men man maa ikke glemme, at vi have haat det Formaal for Die i lang Tid altid at finde danske Mænd paa saadanne Steder og gjøre dem til Konsuler. Og man maa heller ikke glemme, at de fleste af disse Mænd ere yngre Folk, som nylig have etableret sig paa de Steder og i Reglen ikke ere stillede saaledes, at de kunne udbære den Løn eller det Honorar, som hidtil har været givet Konsulen, og for deres Skyld har jeg ment, at man ikke kunde gaa længere ned end til 20 pCt., saaledes som det er stillet op her. — Det har dernæst været nævnt, at Seilskibene ikke fik nogen syndelig Fordel af dette Forslag. Jeg skal dertil sige, at ganske uden Fordel er det ikke for dem. Det indeholder dog ogsaa den Fordel for dem, at den hele Nedsættelse ogsaa kommer dem til Gode, idet det jo oftere er Tilfældet, at Seilskibene seile i faste Ruter. Det er saaledes mig opgivnet, at der f. Ex. seiler Skibe fra Hornholm over til de pommerste Ryster, navnlig for at hente Brænde o. s. v., og der er en Skipper, der forrige Aar har været 30 Gange derovre, altsaa i den samme Gavn. Han vil ogsaa faae den Fordel, som dette Lovforslag her tilstiger dem, som mere end 3 Gange have været i en bestemt Gavn. Men jeg skal gjerne indrømme paa den an-